

Advokat Lars Nauheimer
Vestergade 14
6270 Tønder

DATO 26. februar 2009

JOURNAL NR.

RA-2008-621-0105

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: JMO

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 1

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Vedr. Deres Sag nr.

Ved brev af 30. april 2008 har De som advokat for påklaget Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjyllands afgørelse af 28. april 2008 til mig.

Ved afgørelsen afslog statsadvokaten at yde erstatning til Deres klient for uberettiget varetægtsfængsling under henvisning til, at den anvendte frihedsberøvelse ikke stod i misforhold til den idømte straf, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at der i medfør af retsplejelovens § 1018 h kan ydes Deres klient en erstatning på 2.600 kr. forrentet efter renteloven fra den 26. februar 2008, hvor Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland modtog Deres skrivelse, med 7 % p.a. over den fastsatte referencesats.

Syd- og Sønderjyllands Politi er i dag anmodet om at anvise Dem det nævnte beløb.

Erstatning for tort m.v. (ikke-økonomisk skade) er ikke skattepligtig.

Renter af alle erstatningsbeløb er skattepligtige.

Skattepligtige erstatningsbeløb indberettes af politidirektøren til skattemyndighederne i forbindelse med udbetalingen. Dette gælder også i de tilfælde, hvor politidirektøren ikke udbetaler beløbet, men foretager modregning f.eks. i skyldige sagsomkostninger.

Renter af alle erstatningsbeløb vil blive fortrykt på selvangivelsen, mens andre skattepligtige erstatningsbeløb skal selvangives over for skattemyndighederne.

I denne sag vil følgende beløb blive indberettet:

Renter. Rentebeløbet opgøres først i forbindelse med udbetalingen fra politidirektøren.

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på følgende:

Det fremgår af sagen, at Deres klient den 8. december 2007 blev anholdt og sigtet for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1, ved samme dag at have bistået tre personer fra Afghanistan med ulovligt at indrejse i Danmark. Den 9. december 2007 blev han varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35 indtil den 20. december 2007. Retten i Sønderborg begrundede varetægtsfængslingen med, at Deres klient var uden tilknytning til Danmark, hvorfor betingelserne i udlændingelovens § 35 fandtes at være opfyldt. Vestre Landsret stadfæstede den 10. december 2007 kendelsen under henvisning til byrettens begrundelse.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Deres klient blev ved Retten i Sønderborgs dom af 20. december 2007 idømt 50 dages fængsel for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1. Han blev endvidere udvist med indrejseforbud i 5 år.

Efter domfældelsen den 20. december 2007 ankede Deres klient til frifindelse. Anklageren begærede domfældte fortsat varetægtsfængslet med henblik på at sikre hans tilstedeværelse under anken samt sikre en eventuel udvisning. Retten i Sønderborg fængslede under henvisning til de i kendelse af 9. december 2007 anførte grunde og de af anklagemyndigheden anførte grunde. Vestre Landsret stadfæstede den 29. december 2007 kendelsen under henvisning til de af byretten anførte grunde. Fristen blev fastsat til den 25. januar 2008.

Den 17. januar 2008 berammede Vestre Landsret sagen til den 13. marts 2008. Landsretten forlængede den 23. januar 2008 fængslingen til den 20. februar 2008. Den 29. januar 2008 meddelte De, at Deres klient ville frafalde sin anke, såfremt anklagemyndigheden frafaldt kontraanken, hvilket herpå skete.

Den 30. januar 2008 blev Deres klient løsladt og udvisningen blev effektueret.

Med Procesbevillingsnævntes tilladelse af 30. juni 2008 indbragte De Vestre Landsrets kendelse af 23. januar 2008 for Højesteret.

Ved kendelse af 29. januar 2009 meddelte Højesteret, at man ikke fandt, at der ved forlængelsen af fængslingen den 23. januar 2008 forelå bestemte grunde til at anse

fortsat varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre Deres klients tilstedeværelse under anken, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kunne fuldbyrdes. På den baggrund fandt Højesteret ikke, at betingelserne for fortsat varetægtsfængsling af Deres klient i medfør af udlændingelovens § 35 var opfyldt.

Deres klient havde afsonet den idømte straf den 26. januar 2008. Ved Deres klients løsladelse den 30. januar 2008 havde Deres klient afsonet yderligere fire dage. Jeg finder på den baggrund ikke, at den skete yderligere frihedsberøvelse står i misforhold til strafforfølgningens udfald, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2. Jeg finder dog på baggrund af Højesterets kendelse i sagen, at der kan ydes erstatning på 2.600 kr. til Deres klient i medfør af retsplejelovens § 1018 h.

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

Jeg har fastsat erstatningen efter de almindelige takster i Rigsadvokatens Meddelelse 1/2008, idet det bemærkes, at den høje takst for det første døgn frihedsberøvelse efter fast administrativ praksis ikke anvendes i sager, hvor den erstatningssøgende er idømt en fængselsstraf. Baggrunden herfor er, at den høje takst skal kompensere for det særlige ubehag, som følger af, at man ved frihedsberøvelsens indledning rives ud af sin hverdag. Dette særlige forhold ses der ikke at være grundlag for at kompensere for i Deres klients tilfælde. Der henvises til afgørelsen TfK 2005.356 V, hvor landsretten fandt, at der ikke var grundlag for at fastsætte erstatningsbeløbet for den første dag efter forhøjet takst, fordi den skete frihedsberøvelse fandt sted i umiddelbar forlængelse af den erstatningssøgendes afsoning.

Jeg har ikke i øvrigt fundet grundlag for at forhøje erstatningen til Deres klient. Som begrundelse herfor kan jeg henvise til U 1997.776 H, hvoraf følgende fremgår

”Medmindre ganske særlige forhold kan begrunde en fravigelse, skal den samlede godtgørelse efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, for posterne ”lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold” ydes i overensstemmelse med de administrativt fastsatte, årligt regulerede takster, som efter Højesterets opfattelse er passende.”

Jeg har i min afgørelse ikke taget stilling til Deres bemærkning om berettigelsen af Deres klients anke, men kan tilføje, at Højesteret i afgørelsen U 1997.1498 H udtalte, at det forhold, at et straffeprocessuelt indgreb har savnet hjemmel, og derfor må karakteriseres som ulovligt, ikke i sig selv kan begrunde en forhøjelse af erstatningen i forhold til standardtaksten fastsat i Rigsadvokatens årlige meddelelser. Der henvises i øvrigt til Anklagemyndighedens Årsberetning 1998-1999, bind 2, side 43.

På rigsadvokatens vegne

Kirstine Troldborg

GENPART TIL:

Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland.

Der henvises til j.nr. SA6-2008-521-0967.

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at Højesteret ved kendelse af 29. januar 2008 ikke fandt, at der ved forlængelsen af fængslingen den 23. januar 2008 forelå bestemte grunde til at anse fortsat varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre erstatningssøgendes tilstedeværelse under anken, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kunne fuldbyrdes. På den baggrund fandt Højesteret ikke, at betingelserne for fortsat varetægtsfængsling af erstatningssøgende i medfør af udlændingelovens § 35 var opfyldt.

RIGSADVOKATEN

SIDE 4

Syd- og Sønderjyllands Politi + akter.

Der henvises til j.nr. 3300-30184-00011-08.

Beløbet bedes anvist advokat Lars Nauheimer.

Jeg har meddelt statsadvokaten, at jeg ved afgørelsen har lagt vægt på at Højesteret ved kendelse af 29. januar 2008 ikke fandt, at der ved forlængelsen af fængslingen den 23. januar 2008 forelå bestemte grunde til at anse fortsat varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre erstatningssøgendes tilstedeværelse under anken, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kunne fuldbyrdes. På den baggrund fandt Højesteret ikke, at betingelserne for fortsat varetægtsfængsling af erstatningssøgende i medfør af udlændingelovens § 35 var opfyldt.

STATSADVOKATEN

Advokat Lars Nauheimer
Vestergade 14
6270 Tønder

DATO 28.04.2008

JOURNAL NR.
SA6-2008-521-0967

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: JDN/CG/AM/ma

STATSADVOKATEN FOR FYN,
SYD- OG SØNDERJYLLAND

KONGEVEJ 41
6400 SØNDERBORG

TELEFON 74 42 32 61
FAX 74 43 06 06

Vedr. Deres j.nr.

Ved brev af 25. februar 2008 har De på vegne af Deres klient fremsat krav om takstmæssig erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med straffesagen mod Deres klient.

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Det fremgår af sagen, at Deres klient blev anholdt den 8. december 2007 i forbindelse med, at han som fører af en tysk indregistreret taxa havde kørt tre afghanske statsborgere fra Tyskland til Danmark.

Dagen efter blev han fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35.

Ved dom afsagt af Retten i Sønderborg den 20. december 2007 blev Deres klient straffet med 50 dages fængsel for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7. Retten traf endvidere bestemmelse om at Deres klient skulle udvises af Danmark.

Deres klient ankede dommen med påstand om frifindelse.

I forbindelse med dommens afsigelse traf retten under henvisning til udlændingelovens § 35 bestemmelse om, at Deres klient skulle forblive varetægtsfængslet under anken under henvisning til, at han ikke har nogen tilknytning til Danmark.

Afgørelsen blev påkæret til Vestre Landsret, som den 29. december 2007 stadfæstede kendelsen i henhold til byrettens begrundelse.

Den 23. januar 2008 afsagde Vestre Landsret efter min begæring på ny kendelse om, at Deres klient skulle forblive varetægtsfængslet på det hidtidige grundlag og fastsatte fængslingsfristen til den 20. februar 2008.

STATSADVOKATEN

SIDE 2

Den 29. januar 2008 frafaldt Deres klient sin anke i sagen og blev løsladt dagen efter den 30. januar 2008, således at Deres klient i alt var frihedsberøvet i 54 dage.

Udlændingelovens § 35 udgør en særlig hjemmel til varetægtsfængsling i situationer, hvor der er spørgsmål om udvisning.

Både by- og landsret har anset det for nødvendigt at varetægtsfængsle Deres klient for at sikre hans tilstedeværelse under straffesagen og indtil fuldbyrdelse af udvisningen kunne ske, idet Deres klient ikke havde tilknytning til Danmark.

Proportionalitetsprincippet er en almindelig anerkendt retsgrundsætning i dansk ret, hvorefter der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt ligesom midlet skal stå i rimeligt forhold til målet. Princippet fremgår også af retsplejelovens § 762, stk. 3.

Udlændingelovens § 35, stk. 1, giver dog mulighed for at varetægtsfængsle også i sager, hvor der alene bliver spørgsmål om at idømme en betinget straf, hvis det anses for nødvendigt for at sikre gennemførelse af en udvisning, jf. eksempelvis U 2007.2944 Ø.

Da både Retten i Sønderborg og Vestre Landsret gentagne gange har taget stilling til varetægtsfængslingen af Deres klient, må den skete frihedsberøvelse efter min opfattelse både anses for nødvendig og forenelig med proportionalitetsprincippet.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at den anvendte frihedsberøvelse står i et sådant misforhold til den idømte straf, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, at der er grundlag for at yde Deres klient erstatning for uberettiget frihedsberøvelse.

Min afgørelse kan påklages til Rigsadvokaten, Frederiksholms Kanal 16, 1220 København K.

Klagefristen er 4 uger fra modtagelse af min afgørelse.

STATSADVOKATEN

Klageadgangen til Rigsadvokaten skal udnyttes, inden kravet kan begæres indbragt for retten til prøvelse, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

SIDE 3

Jan Reckendorff